

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

Št. 69

V Gorici, v sredo 23. novembra 1926.

Leto IX.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Ri-
va Piazzutta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Teško življenje.

S strahom, trepetom in obupom strmi naš deželan že tedne in tedne proti mračnemu nebu, ki ima skoro neprestano odprte svoje zatvornice in lije iz njih svoje vodovje, ki grozi vničiti celokupno naše gospodarstvo. Kamor človek pogleda po naših pokrajinah, povsod vidi grozotne poplave in nalive. Kakoršnokoli dopis vzameš v roko, v vsakem čitaš o poraznih posledicah, ki jih je razjarjeno deževje povzročilo po poljih, cestah, poslopijih in raznih drugih napravah. Kjerkoli odpreš ta ali oni časopis, povsod bereš o težkih škodah, ki jih je povzročila narasla, razdivjana voda. »Kaj bo, kaj bo«, trepeče na ustnah ubogega, v bedo pognanega posestnika.

Res, najstarejši naši možje ne pomnijo takih nalivov in takih poplav kakor smo jih doživeli in jih še doživljamo v letošnji jeseni. Najprvo je pritisnilo neurje z vničujočo silo na Idrijo in njen okraj ter deloma na Vipavsko dolino. Potem so se raztogotile razbesnele naravne sile nad Baško dolino in so prešle tudi na Posočje. Kolikokrat so pozneje še neukročene vodne mase pustošile po vseh teh gorskih in tudi drugih krajih, je nemogoče beležiti. Naj zadostuje, če samo ponovno ugotovimo, da so letošnje povodnji za našo in tudi marsikatero drugo pokrajino v državi naravnost katastrofalne. Razdejane so prometne zveze, vničeni so poljski pridelki, opustošena so poslopja in stanovanja, odnešena je rodovitna zemlja in zdrvelo je iz pobočij v nižave na tisoče plazov in usadov ki se vsak dan večajo. Kratko: škoda je skoraj neprecenljiva in gre v težke desetmilijone.

Toda s tem poglavje o usodepolnih vremenskih neizgodah žal, še ni zaključeno. Vničeni poljski pridelki, onemogočene prometne zveze in ogromne druge škode, ki so jih vtrpeli ljudje, povzročajo pomanjkanje in bedo ter odpirajo vrata draginji. Ker je šla krma pod zlo morajo ljudje prodajati živino pod ceno ali jo klati doma. Ker so skvarjeni in odplavljeni razni poljski pridelki, morajo nakupovati najpotrebnejše, da se borno prehranijo. Ker so dovozi ponekod skoro docela pretrgani, se dviga cena do nedosegljivih višin. Ker gre v deželo zima, se krči zaslužek in neštete družine ostajajo brez gmotnih sredstev. Posledice vseh teh nesreč so, kakor smo že zgoraj poudarili: obubožanje, lakota in propadanje vsega gospodarstva. Izdatna pomoč države in vseh oblastev, ki jim je na srcu blaginja državljanov, je zato nujna in skrajno potrebna.

Če pridenemo tem gospodarskim neprilikam, ki so se nakopičile nad nami, še raznotere druge neprijetnosti, katere doživljamo iz dneva v dan, potem moramo odkrito izpovedati: težko je breme, ki nam je naloženo, da ga prenašamo v teh mrkih jesenskih časih. Vendar se naša srca ne smejo splašiti, naše duše morajo ostati jake in pogumne. Strla nas niso težka stoletja, streči nas ne smejo tudi ti jesenski dnevi.

Kaj se godi po svetu?

Je že dva tedna od tega odkar so vsi listi pisali o nekem »sestanku v Odesi«. Tudi v naše vasi je segel glas o teh le rečeh. Naši bravci, posebno oni, ki redno prebirajo naše politične preglede, so listali po Straži, pa niso nič brali o sestanku v Odesi. Zdaj po tolikem času, ko drugi listi o tem že molčijo, ti bo pa Straža povzela besedo in načela tam, kjer so drugi že jenjali! Ni karte tako! Naš kažipot po svetovni politiki je dejal: »Raje počakajmo še malo. Med tem se bo videlo, kaj se je neki tam godilo.« In prav je imel. Zdaj že je mogoče dobiti zaokroženo sliko o političnih dogovorih med Rusi in Turki ob Črnem morju. Ko so se politični dogodki že odigrali, zdaj moremo našim bravcem v naslednjih odstavkih pokazati, kaj se je skrivalo za neznatnim »prijateljskim srečanjem« dveh državnikov, kakor so ta sestanek nazivale uradne izjave. Videli boste, da se je v Odesi zopet odigralo eno dejanje v orjaški borbi dveh svetov.

V goste gremo.

Turški paša Kemal si je izbral dobre ljudi, da vozijo njegovo zunanjo politiko. Glavni je mladi Tefvik Rušdi bej, ki je za turškega zunanje-ga ministra. Če ga pogledaš na sliki, je prav podoben kakemu padovan-skemu študentu. Hvalijo ga pa, da je okreten diplomat in pravi lisjak. Da prav na desno in levo, sam pa si svojo misli. Tefvik Rušdi bej si je tam sredi novembra dal pripraviti slovitno turško križarko »Hamidie«, znano iz svetovne vojne, da ga popelje v rusko mesto Odeso, obiskat prijatelja Čičerina s katerim da sta si že šest let srčna prijatelja. Ta Čičerin je pa boljševiški zunanji minister, lisjak tudi on, ki posebno zapadnim diplomatom dosti pregla-vice prizadeva.

Tako se je odpeljal Turek gospod Tefvik Rušdi bej v goste k svojemu ruskemu prijatelju »tovarišu« Čičerinu. Ruski kakor tudi turški dopisni uradi so pošiljali v svet brzojavke, da gre samo za čisto lep in domač prijateljski obisk. V Odesi so Turke lepo sprejeli, topovi so grmeli in dva dni so se vrstile pojedine in slavnostne predstave. Tretji dan se je pa turški zunanji minister lepo zahvalil za gostoljublje in odplul proti domu. Pred odhodom je še dal izjave, da se po tem obisku pri Čičerinu ne bo v politiki obeh držav nič spremenilo. Dočim je pred obiskom šlo le za osebno »prijateljstvo« že pade tukaj beseda politika.

No in par dni potem je že vse časopisje do najmanjših pisalo, da sta se oba državnik v Odesi menila važne politične reči. Osobito Angleži so tisti, ki pravijo, da boljševiki snubijo Turke in celo Azijo zase. Ko sem jim snubitev posreči, pa bodo zavpili na zapadne države, naj nikar ne stezajo prstov proti vzhodu.

»Locarno« na vzhodu.

Nemara imajo prav. Med azijskimi državami, ki si jih ne smemo več predstavljati kot po starem za nekake tatarske horde, se vršijo zadnje čase veliki domenki. Predno je šel Kemalov zunanji minister v Odeso je prišel v Angoro minister perzijskega šaha iz Teherana Ti-murtaškan. Malo prej še pa je prišel v turško prestolico Angoro kitajski

poslanik iz Washingtona. Ta diplomat, ki precej odločuje kitajsko zunanjo politiko, se je tudi dogovarjal s turškimi diplomati. Na zadnje so jo primahali v turško prestolico še odposlanci Afganistanskega emirja iz Kabula. Iz Angore bodo šli še v Moskvo »študirat ustroj« rdeče armade« kot pravijo. Vsa ta politična pota je razumljivo, da so vdahnila londonskemu listu »Times« misel, da gre za nekak vzhodni Locarno. Kakor se je večina evropskih držav združila v Locarno v neko celoto — mimogrede omenimo, da je ta celota iz precej razbitih kosčkov skupaj zlimana — tako da se hočejo tudi azijske države zbrati in vstaviti Zapad na pohodu proti Vzhodu. Najbolj se kajpak boje tega zapadni kapitalisti, ki imajo dozdej v vzhodnih deželah rumenih plemen neizčrpne vire dohodkov. Če pa se Azijci zavejo, da njih zemlja njim pripada, usahnejo ti viri. Za to ni strah pred vzhodnim Locarnom samo votel.

Rdeče niti.

Širom Azije se je zbudila v rumenih narodih zavest, da morajo tudi oni kot narodi imeti svoje pravice in svoje pravo na domačih tleh. Evropejec, tujec med njimi, ne sme več biti gospodar v njih domovini. To vzbujeno nacionalno čustvo znajo boljševiški voditelji izrabiti zase. Azijci vedno znova podžigajo na odpor proti tujcem. Zadnji dogodki na Kitajskem so

DNEVNE VESTI.

Spomin.

Danes pred dvajsetimi leti (24. novembra 1906) je Stvarnik poklical k sebi goriškega slavčka, pesnika naše domačije Simona Gregorčiča.

Primorski Slovenci! Skoraj bi skrunili spomin našega pesnika vidca, če bi opisali njegovo pot in njegovo delo. Bolj vredno se ga spomnimo. Ena tiha misel naj poleti kot ptica znanilka tja na grobišče pri sv. Lovrencu nad Sočo. Skloni naj se k jami, kjer so ukleznjeni ostanke telesa, ječe tistega duha, ki plameni danes pred nami ko ognjeni steber pred Izraelci. Tam naj naš glas zašepče v mater zemljo in od sivih skal in planinskega raja naj odjekne stoteri odmev do bregov ob morju: Šime naš, naš rod te bolj pozna kot te je Tvoj!

Imeli smo Prešerna; ta nas je vzbudil. Imeli smo Cankarja; ta nam je ogledalo porinil pred obraz. Imamo Župančiča in druge; ti nas slikajo. Imeli smo Tebe; Ti si — jokal. In solze moža so težke uteži na tehtnici naše usode.

Pesnik Gregorčič je ubiral strune naših duš in src. Za to zvenijo te harfe še danes. Zorne deve, krepki fantje, sivi starci, rosna deca ali čujete te melodije. Vsaj danes naj vam zazvenijo ...

Šimen bdi nad nami ...

Notranje državno posojilo.

Na drugem mestu prinašamo pravlilnik o notranjem državnem posojilu, ki je ravnokar razpisano.

delo ruskih agentov. Ko bodo sovjetski politiki potisnili zapadne evropske velesile z azijskih tal, bodo lahko osnovali zvezo vzhodnih držav, v kateri bo imela Rusija poglavitno moč. Kar so Angleži v zapadnem Locarnu, to bi bila boljše viška Rusija v vzhodnem. Večno angleško-rusko nasprotstvo se končno izluči iz obsega teh političnih vprašanj.

Ko se je posrečilo pridobiti Nemčijo za Društvo narodov, je bila turška republika na vrsti, da vstopi. Kakor sta se za Nemce trgala Anglež in Rus, tako sta se lotila pozneje Turkov. Pohlep angleškega kapitalizma, ki je hotel požreti ves Mosul z bogatimi petrolejskimi vrelci, je Turčijo odbil od Društva. Čičerin je to pograbil v pravem času in šepetal Turkom v uho, naj se ne udajo angleškimi vabam. Ta namen je imel tudi sestanek v Odesi. To se je tudi popolnoma posrečilo. Rusija pa se je zato baje odpovedala težnjam po Carigradu, ki jih je podedovala še od caristične Rusije.

Tako smo videli, da je politika tistih držav, ki se najbolj grozijo pred rdečim strahom, vzrok, da se ozirajo azijske države po pomoči iz Rusije. Ker hočejo z denarjem kupiti in ubiti Azijo, prilivajo olja komunističnemu ognju, ki šviga na pragu med Vzhodom in Zapadom. Politika denarja in še bolj politika surovega nacionalizma je privedla do dnevoj, ko se rdeče niti, ne komunistične, marveč rdeče niti usode pleto v bič za vesoljno človeštvo.

Posojilo je ugodno in nudi podpisnikom izredne gmotne udobnosti. Zato je tudi umevno, da je našlo posojilo v gospodarskih krogih zelo živahen odziv. Kakor čitamo v raznih listih, so mnogi denarni zavodi, posojilnice, ustanove in tudi zasebniki podpisali v teh prvih dneh že velike, stomilijonske zneske za to državno posojilo. Gotovo bodo tudi naši zavodi in zasebniki, ki imajo razpoložljivo imovino, uporabili to lepo priliko in naložili ugodno svoj denar. Bojimo se samo, da so težke gospodarske nesreče, ki nas tepejo zadnje mesece, zelo omajale naše gospodarsko stanje in tudi skrčile našo plačilno moč.

Duhovnim uradom!

Podpisani Škofijski odbor za Alojzijevo proslavo nujno prosi vse gg. duhovnike, naj čimpreje poskrbe, da bodo poslani pole podpisane in poslani vsaj do srede decembra na knezonadšk. ordinariat. Duhovne vaje se bodo vršile tam, kjer so napovedane.

Šk. odbor za Alojzijevo proslavo.

Nova podprefektura.

S kraljevim odlokom so odpravili v kraljestvu 94 podprefektur. Med temi so Gradiška, ki pride pod Gorico in Volosko = Opatija. Na novo se pa ustanavlja podprefektura v Tolminu, pod katero spadajo te občine: Grahovo, Ponikve, sv. Lucija, Volče, Breginj, Log, Kobarid, Kred, Drežnica, Idrsko, Ljubušnje, Livek, Čezsoča, Bovec, Zaga, Sedlo, Srpenica, Soča, Trnovo in Trenta.

Iz učiteljske službe.

Odpustno postopanje je bilo v zadnjih dneh naperjeno proti učiteljem St. Skočirju iz Robedišča pri Breginju in A. Medvešu iz Tolminskega Loma.

Tajni konzistorij.

Iz Rima prihajajo vesti, da bo sklican za 20. decembra tajni konzistorij. Tri dni potem bo pa papež nagovoril zbrane kardinale v javnem konzistoriju. Pričakujejo se važne odločitve. Imenovani bodo tudi trije ali štirje novi kardinali. Eden bo Belgijec, naslednik kardinala Merciera, ostali bodo Italijani.

Smrtna kazen v senatu.

V soboto so senatorji sprejeli zakon o smrtni kazni za atentate s 183 glasovi proti 49. K zakonskemu predlogu o zaščiti države je govorilo dosti senatorjev; nekateri so hoteli, da se zakon nekoliko spremeni. Prvi je govoril senator Pais, ki omenja, da predsednik vlade skrbi samo za državo. Upa pa, da omenjeni zakon ne bo veljal več kot pet let in se ne bo sprevrgel v zakon sumničenja. Naslednji govornik senator Tomassia, pravnik s padovanske univerze, je proti sestavi posebnega tribunala, glasuje pa za zakon o brambi države. Senatorja Pulle in Callaini predlagata, naj senat kar enoglasno sprejme zakonski načrt. Za njima se pa dvigne senator Wollemborg in v imenu par svojih tovarišev govori proti smrtni kazni. Isto izjavi za njim še par drugih senatorjev. Za vsemi pa povzame besedo Mussolini in konča, da sodišče, ki bo sodilo atentatorje ne bo vršilo maščevalnosti, marveč bo delilo pravico.

Film o evharističnem kongresu.

V Ameriki kažejo krasen film o zadnjem evharističnem kongresu v Chicagu. Posebno lepi, pravijo, so prizori pri sklepnih procesiji. V Evropi ga najbrže ne bodo mogli kazati, ker Evropejci raje gledamo kakor razbojniške filme.

Politična policija.

Uradni list objavlja odlok o ustanovitvi politične policije. Ta bo odvisna naravnost od notranjega ministra. Uradi politične policije je pri posameznih legijskih poveljstvih pa bodo podrejeni prefektu.

V fašizmu.

Generalni štab milice je sklenil, da bodo odslej poveljevali avangardistom in balili (fašistovski na-raščaj) častniki iz vrst milice. Dostojatelj tega ni bilo. — Glavni tajnik Turati je pa odredil, naj se prepogostni fašistovski obhodi in parade nehajo.

Za preganjano Cerkev.

18. t. m. je izdal sv. oče posebno encikliko o preganjanju katoliške Cerkve v Mehiki. Enciklika je naslovljena na škofe in vernike vsega sveta in jih poziva, naj se v molitvi spomnijo preganjane Cerkve.

Ne marajo milijonov!

Čujejo se glasovi in bere se, da mnogi, ki so s svojimi boni zadeli nagrado iste še niso dvignili. Finančna uprava bi rada poznala tiste, ki nočejo dvigniti svojih dostojnikov. Novembra 1. 1925. je zadela št. 533.522 serija I. en milijon, prav tako tudi št. 450.393 serija II. 15. avgusta 1. 1924. je zadela št. 471.050 serija II. en milijon, a lastnik tega bona ni še dvignil svojega milijona; ravno tako tudi ne št. 1.105.595 I. serija in št. 67.102 II. serija. Listi tudi naznanjajo, da je dosti nagrad po 100.000 ali manj lir še nedvignjenih. Torej, kdor ima bone, naj ob žrebanju dobro pogleda svoje številke, da se ne bo prepozno kesal.

Primo de Rivera se je udal.

Če se spomnite, smo pisali o sporu med armado in španskim diktatorjem Primom de Rivero. Zlasti topničarji so gorki generalu. Ta se jih pa ni ustrašil, marveč je najodličnejše častnike kar spodil iz službe. S tem pa ni bil nihče zadovoljen, najmanj kralj sam. No in te dni je izgnane častnike Primo de Rivera sprejel nazaj v službo.

Ko se dva kregata...

Ker so angleški premogarji stavkali, je jelo na Angleškem primanjkovati premoga. Dovažati so ga morali iz Nemčije. Ker so se doma kregali, so tuje služili. Samo za prevoz po nemških železnicah so Angleži morali odšteti čez 100 milijonov zlatih mark. Vsa ta škoda pa trdosrčnih kapitalistov ne bo izmodrila.

Bolje z zlatom nego s palico.

O boljševiški opoziciji ste v zadnji »Straži« dosti brali. Nekateri izmed pravovernih boljševikov, zlasti Buharin in Litvinoff hočeta vse godrnjače kratkomalo pregnati. Stalin pa dela drugače. Vse opozicionalce hoče posesti na častna, a ne vplivna mesta. Tako jim hoče jezik zavezati. Če si ga bodo oni dali.

Našla je pot...

Te dni je prestopila v katoliško vero znana nemška pisateljica Margerita von Gottschall, ki je bila zdaj protestantinja. Toda vsa njena zadnja dela so dihala neko vzvišeno katoliško pojmovanje stvarstva. Prva pot spreobrnenke je bila na grob sv. Frančiška in k sv. očetu, kateremu je poklonila prvi izvod svojega najnovejšega dela »Gospodovo romanje«.

Madžarski demokratizem.

Priprave za državnozbornske volitve na Madžarskem so v teku. Volitve v poslansko zbornico bodo 17. decembra letos; v magnatsko pa od 3. do 10. januarja 1927. Vlada si pa skuša ohraniti svoje pozicije s preganjanjem vseh protivladnih strank in politikov. Na tak način hoče spraviti svoje podrepnike do zmage. Oni dan je tudi na

Grškem Pangalos na tak način dobil večino, koliko časa je trajala, pa veste. E, svobodna volja ljudstva se ne da zatreti; prej ali slej zmagaja.

Nemčija in Jugoslavija.

List »Wiener Neueste Nachrichten« (Najnovejše dunajske vesti) pravi, da se bo med Nemčijo in Jugoslavijo v kratkem sklenila prijateljska pogodba. Ninčić in nemški zunanji minister dr. Stresemann sta se o tem menda že v Ženevi domenila, potem se pa še na skrivaj dalje pogajala tako, da je pogodba že zrela za podpis.

Politični dvoboj.

Listi pišejo, da je bivši španski ministrski predsednik Romanones poklical sedanjega španskega diktatorja na dvoboj. Bog vedi, če bo pa Primo de Rivera hotel na »ju-naški mejdan«.

Zmagala je volja ljudstva.

V Bolgariji so imeli predzadnjo nedeljo volitve. Zmagale so protivladne stranke, čeprav je vlada na vse mogoče načine pritiskala na volivce.

Konec pisemc.

Po najnovejših policijskih odredbah ne smejo več časopisi sprejemati med oglase dopisovanja med osebami. Ravnotako tudi ne dogovorov za ljubezenske sestanke in slično ropotijo. To zadnjo vest tržaški »Piccolo« z žalostjo objavlja, ker je imel na zadnji strani oglasov med »Diversi« polno take robe.

Obsodba za razgrajanje.

Tržaški »Piccolo« piše, da so sodniki v Sarajevu obsodili glavne osebe, ki so ob zadnji priliki demonstrirale proti Italiji. »Piccolo« pristavlja, da so to bili večinoma mladi golobradci. V Sarajevu v Bosni se pa policija na to ni ozirala.

Ruski strah v Parizu.

Francoski listi pravijo, da bo ob koncu tega meseca prišel v Pariz boljševiški zunanji minister Čičerin. Pogajal se bo s Francozi, potem pa porinil pred nosom zapadnih velesil zapah v Azijo, ker se bo podpisala pogodba med sovjetsko Rusijo, Turško, Perzijo in Afganistanom.

Vražje vreme.

Kroži zbadljivka, da kdor o drugem govoriti ne zna, besediči o vremenu. Toda letos je vreme tako, da mora govoriti o njem tudi marsikdo, ki ni ravno v zadregi pri besedah Kar doživljamo zadnje tedne pri vremenu, ne pomnijo niti najstarejši naših ljudi. Gremo h koncu novembra, vendar ne čutimo še nikakega mraza. Kadar ne lije, je ozračje natrpano z neko vlažno mehko, ki postaja včasih že naravnost vzburljiva in neprijetna. Potem pa začne padati in pada dneve in noči. Od vseh strani dežele in države pa prihajajo obupna poročila o povodnjih in poplavih. Kdaj se nas bo neki nebo usmililo in nam naklonilo lepe, magari mrzle zimske dneve.

Iz širokega sveta.

Fesov so se naveličali

tudi v Albaniji. Po zgledu pobratima Kemal paše v Turčiji je tudi albanski Ahmed beg Zogu prepovedal svojim podložnikom nositi fese.

Dobra reklama.

Nekega večera so v Parizu na boulevard des Invalides vsi modni šetalci začudenji postali pred razkošno palačo, kjer se poučujejo plesni. Nad vrati je bilo z velikimi razsvetljenimi črkami napisano, da se bo ta večer poučevala neka nova vrsta plesa. Kot plesni učitelj je bil podpisan »Prince of Wales Dancing Master«. (Princ of Wales je naslov angleškega prestolonaslednika.) Naravno, da se je vse čudilo, da bo angleški kraljevič poučeval Parižanke v plesu. Zvečer je bil velikanski naval elegantnih Parižank. Še bolj velikansko pa je bilo začudenje ko ugledajo sredi dvorane, ne kako kraljevo veličanstvo, marveč prav običajnega, a zvitega plesnega učitelja. — Oni naslov zgoraj se namreč lahko prestavi tudi v drugi sklon in se bere: »Princa valeskega plesni mojster«.

Zasluzeno odlikovanje.

Maršal Petain je predlagal v odlikovanje z redom častne legije gospoda Bruleya. Ta se je vojskoval proti Nemcem, ki so ga na eni najbolj izpostavljenih točk na Hartmanns Willerkopu ujeli. Francoz pa ni bil v ujetništvu zadovoljen, marveč je osemkrat poskušal ubežati. Vedno je bil zopet ujet in še huje priprt. Končno se mu je le posrečilo s četo svojih soujetnikov ubežati iz nemškega ujetništva.

Leteči hotel.

Na Angleškem že gradijo nove vrste zrakoplov, ki bo pravi leteči hotel. Ta zrakoplov »R 101«, ki bo vozil med Anglijo in Indijo, bo lahko vzel na krov 100 potnikov. Imel bo dva krova. Na zgornjem bo dvorana za potnike, jedilni salon in spalne kabine; na spodnjem pa kuhinja, kadilni salon, kopalnice in prostori za moštvo. Ta »hotel« bo brzel s hitrostjo 63 milj na uro. Daleč smo že!

Rana ura, zlata ura.

Je že res. Pa zmeraj ne drži. Glejte da ne: Mlad Amerikanec, ki je lepo po krokarsko celo noč po Parizu zabil, je zjutraj legel kar na neko klop v parku. Smrčal je krepko, da je vseh njegovih 18 zlatih zob v svet strmelo. Mimo pride pariški gavner, vidi zlato, hop, in Amerikanec se zbudi brez zlatih zob. Kam so šli, tega ne ve.

List za velikane.

L. 1859. je izšel v New Yorku časopis »Illuminated Quadruple Constellation«. Posamezne strani so bile visoke 2.55 metra in široke 1.80. Na vsaki strani je bilo po 13 stolpcev. Zakaj so si Američani zmislili tak list?

N. V. Gogol.

Povest o tem, kako se je sprl Ivan Ivanovič z Ivanom Nikiforovičem.

Iz ruščine prevaja I. K.

Pri tem se je pokazala izza vrat tista tolsta baba sama in en malček ne velike postave zamotan v dolg in širok jopič.

»Primité Ivana Ivanoviča za roke in postavite ga čez prag!«

»Kaj, plemiča?« je zakričal s čustvom dostojanstva in nevolje Ivan Ivanovič. »Srčno tedaj! Nanj! Uničim vas z vašim neumnim gospodom! Niti vrane ne najdejo vašega mesta!« (Ivan Ivanovič je govoril nenavadno močno, ko je bila njegova duša pretresena.)

Vsa kopica je predstavljala grozno sliko: Ivan Nikiforovič je stal sredi sobe v polni svoji lepoti,

brez vseh okraskov! Baba z odprtimi usti je kazala na svojem obrazu brezmiseln strah! Ivan Ivanovič s povzdignjeno roko je bil podoben rimskemu tribunu. To je bil nenačuden trenutak! Prekrasen prizor. Pri vsem tem je pa samo eden opazoval: To je bil malček v neizmernem jopiču, ki je prav mirno stal in čistil s prstom svoj nos.

Končno je vzel Ivan Ivanovič svojo kapo.

»Prav lepo postopate, Ivan Nikiforovič! Prekrasno! To si bom za pomnil.«

»Pojdite, Ivan Ivanovič, pojdite! Pa glejte, da ne pridete več pred me. Zakaj jaz vam razbijem obraz!«

»Lepa hvala za to, Ivan Nikiforovič,« je odgovarjal Ivan Ivanovič, pokazavši mu osle in zaloputnivi za seboj vrata, ki so z žvižgom zaškripala in se zopet odprla.

Ivan Nikiforovič se je pokazal na vratih in je hotel pridjati nekaj sramotilk, pa Ivan Ivanovič se ni več oziral in je letel z dvora.

Tako sta se dva moža, čast in kras Mirgorodu, sprla med seboj! In za kaj? Za prazen nič, za gosjaka. Nista hotela več videti drugega, sta pretrgala vse vezi, medtem ko sta prej bila znana po svojem nerazdružljivem prijateljstvu. Navado sta imela vsaki dan Ivan Ivanovič in Ivan Nikiforovič, da sta pošiljala drug k drugemu povpraševati, kako je z zdravjem in večkrat sta se pogovarjala med seboj s svojih balkonov in govorila drug drugemu take prijetne besede, da je srcu bilo všeč jih poslušati. Ob nedeljah sta se odpravljala Ivan Ivanovič v žametovem koretu in Ivan Nikiforovič v nančinkovem v žolto-cimetovem ko-

zakinu skoraj roko v roki drug z drugim v cerkev. In če je zapazil Ivan Ivanovič, ki je imel oči nenavadno bistre, lužo ali katerokoli blato na ulici, kar se večkrat nahajalo v Mirgorodu, tedaj je vsakikrat govoril Ivan Nikiforoviču: »Pazite, ne stopajte sem s svojo ного, ker tukaj je blato. Ivan Nikiforovič od svoje strani je prav tako kazal s skrbjo dokaze prijateljstva in če je stal prav daleč, je vsakikrat pomodel k Ivanu Ivanoviču roko z roženo škatljico in pristavil: »vam drago! In kakšno krasno gospodarstvo pri obeh! In ta dva prijatelja... Ko sem jaz prvič slišal o tem, sem bil kakor od strele zadet! Dolgo nisem hotel verjeti. Bog pravični! Ivan Ivanovič se je sprl z Ivanom Nikiforovičem! Taki pošteni ljudje! Kaj je še stalnega na tem svetu? (Konec.)

Notranje državno posojilo.

V četrtek dne 18. novembra se je pričelo podpisovanje notranjega državnega posojila. Vlada je razpisala notranje državno posojilo, da uredi državni kratkoročni dolg. Za enkrat se podpisuje državno posojilo pri Banca d' Italia. V kratkem bodo določeni tudi še drugi denarni zavodi, pri katerih se bo lahko podpisovalo notranje državno posojilo.

Za podpisovanje novega (imenuje se liktorsko) državnega posojila so merodajne naslednje določbe ministrskega odloka od 15. novembra 1926:

Člen 1: Od 18. novembra do 18. januarja 1927. je odprto pri Banca d' Italia in pri drugih zavodih ter uradih, ki bodo pozneje določeni, javno podpisovanje državnega konsolidiranega posojila proti 5%, katero je bilo razpisano s kr. odlokom zakonom od 6. novembra 1926 št. 1831.

Člen 2: Posojilo se podpisuje po ceni, ki jo določuje čl. 4 kr. odloka zakona od 6. nov. 1926 in sicer po 87.50 za vsakih 100 lir nominalnega kapitala proti (5%) obrestovanju, ki se prične s 1. januarjem 1926.

Člen 3: Podpisovanje posojila prične 18. novembra 1926. V kraljevini in v kolonijah sredozemskega ter egejskega morja bo trajalo do 18. januarja 1927. V Eritreji in v Somaliji bo podpisovanje posojila trajalo do 31. marca 1927.

Člen 4: Italijanski državljani v inozemstvu se zamorejo udeležiti posojila na ta način, da vplačajo ves znesek vrednostnih papirjev, ki jih mislijo nakupiti in sicer po emisijski ceni, to je po 87.50 lir za vsakih 100 lir nominalnega kapitala. Posojilo se bo podpisovalo pri zavodih in uradih, ki bodo še določeni in vršilo se bo podpisovanje do 18. januarja 1927 v Evropi in kolonijah sredozemskega morja, do 31. marca 1927. pa v drugih deželah.

Člen 5: Oni, ki bodo podpisali posojilo, dobijo začasna poimenska potrdila, ki jih lahko prenesejo na druge s podpisom, ki ga morajo evoroviti javni uradniki, začasna poimenska potrdila se bodo zamenjala z definitivnimi vrednostnimi papirji, ko bodo ti izgotovljeni. Če se papirji izgubijo, se bo postopalo v smislu kr. odloka od 8. junija 1913. št. 700.

Člen 6: Banca d' Italia je pooblaščenca sprejemati vplačila tudi v zlatu po uradni povprečni ceni, ki je določena za dom, ko se izvrši plačilo. Podpisniki posojila smejo plačati razven v gotovini tudi s kuponi konsolidiranih državnih dolgov, ki dosepejo 1. januarja 1927. Ti kuponi se bodo sprejemali kot gotovina. Isto tako se bodo kot plačilo posojila sprejemale tudi obveznice javnih dolgov, ki so bile izžrebane in ki so plačljive do 1. januarja 1927.

Člen 7: Podpisnikom bodo priznane tudi 6% obresti za svote, ki jih vplačajo v letu 1926. in sicer od dneva vplačila do 31. decembra 1926.

Člen 8: Oni, ki podpišejo nad 1000 lir nominalnega kapitala, morejo doplačati podpisane svote v obrokih in sicer tako da plačajo 35 lir za vsakih 100 lir pri podpisu, 30 lir do 15. aprila 1927., in 22.50 do 30. junija 1927. Za plačila, ki se izvršijo po 1. januarju 1927, morajo podpisniki plačati 5% obresti na leto od 1. januarja do dneva, ko se izvrši plačilo; te obresti se zaračunajo od odgovarajoče svote nominalnega kapitala in sicer pri prvem obroku od 40 lir, pri drugem od 35 lir in pri tretjem od 25 lir. Podpisniki plačajo lahko vnaprej, v celoti ali deloma in ob vsakem času, toda plačati morajo vedno le celotne obroke. V slučaju se zaračunajo obresti od 1. januarja do dneva ko je bilo izvršeno plačilo.

Člen 9: Pri podpisovanju na obroke in v slučaju zamud v odplačevanju

preko določenih rokov, morajo podpisniki plačati tudi 7% obresti. V slučaju nad 2 mesečne zamude po zapadlosti poslednjega obroka, se obveznice realizirajo na račun in riziko podpisnikov-zamudnikov.

Člen 10: določuje oproščenje od pristojbin za vse listine, ki so potrebne pri podpisovanju posojila.

Člen 11: Znesek, ki bo odgovarjal izdanim vrednostnim papirjem, bo vpisan v proračunu in sicer v poglavju o dohodkih, ki ga je uvedel čl. 1. kr. odloka od 10. novembra 1926 št. 1869. Imenovani znesek se bo izročil Banca d' Italia v svrhu, ki jo določuje čl. 4 kr. odloka-zakona od 6. novembra 1926. št. 1831.

Prve slovenske sanjske bukvice.

Znani slovenski pesnik in mestni arhivar A. Aškerc je iz arhiva na mestnem magistratu ljubljanskem potegnil zaprašen šop papirjev. Ko jih pregleduje, zapazi, da so v teh papirjih popisali usodo prvih slovenskih sanjskih bukvic.

Aškerc o tej usodi takole pripoveduje v nekem starem »Ljubljanskem zvonu«:

Dne 6. septembra l. 1800. je bil ponižni knjigovezec Ignac Kremžar v Kranju v velikih strahih. Vršila se je pri njem uradna hišna preiskava. In zaradi česa? Zaradi nesrečnih slovenskih sanjskih bukvic. Vlada je bila poslala iz Ljubljane policijskega aktuarja Simona Kremnitzerja, ki je knjigovezcu Kremžarju zaplenil 26 še ne razprodanih sanjskih knjižic, vzel ubogega Kremžarja na protokol ter s pravilno sestavljenimi uradnimi akti pod pazduho ostavil lepi Kranj.

Okrožni urad je namreč dolžil tiskarja Eggerja v Ljubljani in pa založnika Kremžarja, da sta se pregrešila proti nekemu dvornemu odloku iz l. 1755., ki prepoveduje tiskati, oziroma razpečavati sanjske bukvice, katerim cenzurna komisija ni pritislila na čelo besede »imprimatur«.

Kaj je novega na deželi?

Vitovlje.

Zadnji nalivi tudi nam niso prinesli! Pravijo tudi, da je vojaški vodovod precej k temu pripomogel, da je začela zemlja pokati in se pomikati proti dolini. Hrovatinovo in Beletovo poslopje kažeta precejšnje razpoke! Najhujše je poškodovano Remčevo in Bevčevo zemljišče. Kos Živčevega vinograda se je ločil in kakih 10 metrov zapeljal navzdol. Poljska pot, ki vodi iz vasi v naša zemljišča, je izginila in postala nerabna. Košutovi stopi grozi plaz, da jo odnese. Prosili bi oblastva, da bi se zato zanimala! — Občinske poti so se vendarle popravile, seve na račun upornežev. Priporočali bi našim rudečim pobarvanim bivšim veljakom, da bi prebrali članek iz »Gor. Straže« z dne 19. nov., v katerem ugleden posestnik nasvetuje, kako bi se najlaže popravile poti in ceste. In ta mož svetuje robote, ker si bodo »robotali le sebi«. Davek plačevati, sebi si dnine proti pobotnicam zopet izplačevati ter pri tem plačevati razne nepotrebne in neprosto voljne davke, se dandanes gotovo ne izplača! Ne bodimo v tem oziru preveč trmast. Vsakdo si v slabem vremenu z majhnimi stroški popravi svoj delež, očisti kanale in verjeme, da bodo naše poti vedno v dobrem stanu. Z dobro voljo se vse doseže, hujskačev pa ne poslušajmo. Prosimo pa našega g. občinskega načelnika, naj ne posluša par nezadovoljnežev, ampak naj se ozira na splošno željo ljudstva, ki je s sedanjim popravljanjem občinskih poti popolnoma zadovoljno.

Hudournik Tribuša je ob zadnji veliki povodnji zamašil s skalami in gruščem majhen most na občinski

Kremžar je rekel, da je dal tiskati knjigo na občno željo kmetov, ki bi radi zadeli srečo v loteriji. Tiskar Egger se je pa izgovarjal, da je itak g. Blaž Kumerdej, uradni cenzor za »kranjske« knjižice, zapisal na rokopolis svoj »vidik« s svojeročnim podpisom vred. Toda ti izgovori niso držali; žaljeni dvorni dekret je zahteval zadoščenja. Ljubljanski tiskar Egger, čigar stroji so bili ustvarili te prve sanjske bukvice, je bil z ozirom na njegovo mladost in neizkušenost sicer oproščen zakonito določene globe, plačati pa je moral popotne stroške za polic. aktuarja Kremnitzerja, ki je bil šel v Kranj zaplenjat h Kremžarju knjižice. Ti stroški so znašali 8 gld. 6 kr. tedanje vrednosti. Kremžarju so pa zaplenili že omenjenih 26 izvodov teh sanjskih bukvic z naslovom: Na novezh pravljene sanjske buquize za svojo srezho v lotterijski Jegri na mnogotere vishe naiditi. Prestavljene inu pogmerane, is lashkiga v nemshku, inu is nem. v kraínsku... Nič manj nego 90 poglavij ali sanjskih prizorov je obsegalo to »zanimivo« književno delo. Na še ohranjenem aktu čitamo še te-le besede: kazha, ura, flasha, kevder, brihtof, peglesen, smertna kost, mertuasha truga, dojiti, fajfa, praskati se, duch, shilkrota, ponozhna auba, pridigo shlisati, shenski zhevli. v sraizi hoditi in kot zadnja točka: merkouza. Na koncu tega »indeksa« pa stoji zapisano: »Vidit (videl) Blasius Kumerdey s. r. Kreiskommissär. Taka je torej bila po Aškercem zapisu usoda takih »sanjskih buquize«, ki so še današnjim slične kot jajce jajcu. R. B.

Zrna.

Izmed vseh čednosti je najbolj redka pravičnost.

Deset velikodušnih pride na enega pravičnika.

(Grillparzer.)

smo začutili, koliko smo izgubili. Bil nam je 19 let in 2 meseca pravi dušni pastir in skrben vzgojitelj. Občutno je zadela nagla smrt tudi okoliške vasi, ker pokojnik se ni omejil v svojem plodovitem delu le na Branico, temveč se je udeleževal kjer mu je bilo mogoče. Da je bil pokojnik res priljubljen, je pričal veličastni pogreb, kakršnega Branica ni zlepa videla. Zbrali so se ljudje od blizu in daleč. Videli smo pri sprevedu zastop. cerkvene občine, prosvetnega društva »Branice«, Marijine družbe, Gregorčič Mahničeva krožja, zbora sveč. sv. Pavla, šolsko mladino z učiteljem na čelu in mnogo drugih. Pred hišo žalosti je zapel domači pevski zbor »Blagor mu«. Zastopnica Marij. družbe gđ. Bernarda Čehovin se je poslovila od pokojnika v vznepenem nagovoru, ki je marsikomu privabil solze v oči. V cerkvi se je v lepem in globokem govoru poslovil od pokojnika v imenu duhovščine č. g. Oblak iz Gorjanskega. Pred dvigom krste na avto, ki je pokojnika odpeljal na Mar. Celje, kjer počivajo njegovi telesni ostanki se je poslovil v imenu braniške občine in prosvet. društva g. Trampuš v iskrenem govoru. Za Gregorčič Mahničeva krožja je vzel slovo pred. g. Joško Pegan. Ko nečno zapoje domači pevski zbor »Nad zvezdami«, na kar dvignejo pogrebeci krsto v avto, ki počasi izginja iz pred oči. Srce se trga. Misli begajo. Sliši se pridružen jok. Še le sedaj smo čutili, kako smo pokojnika ljubili. Ni ga več med nami. Šel je po svoje plačilo k nebeškemu Očetu. Umrl je mož! Kje tak je še med nami, kot on, ki spi v prezgodnji groba jami. Slava njegovemu spominu!

Še ni minulo 14 dni od smrti našega g. župnika, ko nas je na novo zadel hud udarec. Dne 19. t. m. je izdihnila v cvetu mladosti 20 let naša vrla in vneta članica prosvetnega društva gđ. Julka Fabjan. Bila je tudi članica Marij. družbe in pevškega zbora. Težko jo bomo pogrešali. Globoko užaloščeni družini iskreno sožalje.

Sveti Križ na Vipavskem.

(Naši grofi.) Kontesa Maria Josefa, državna grofica Attems-Svetokriška, hči Henrika, državnega grofa Attemsa, pl. gospoda Svetokriškega, dvornika in tajnega svetnika na bivšem avstrijskem dvoru ter bivšega dežel. predsednika kranjske dežele ter njegove žene Marije, rojene grofice Coci a Santa Croce, dvorne dame avstrijske, se je dne 28. oktobra t. l. poročila v Inomostu v Avstriji z mladim grofom Norbertom-pl. Thun-Hohensteinom.

Idrija pri Bači.

V naši vasi ni dostojnega prehoda čez reko Idrijco. Čez reko je napeta vrv, kakor je bilo v »Straži« svojčas že objavljeno, po kateri se ljudje prevažajo. Preden je bila napeljana ta vrv, so se nekateri pripravljali, da postavijo provizoričen most. Nekajkrat so postavili par pedi od vrede lestve, na katere so naložili deske in zasilni prehod je bil gotov. Ampak, to je bilo v pravem pomenu le igrača. Po majhnem dežju je voda narasla in vse odnesla. Kmalu za tem so začeli darovati kmetje, kateri so imeli na drugi strani zemljo, po svoji moči vsak po nekaj hlodov, tako da so spravili še precej lesa skupaj. Nato so pripeljali še nekaj železnih traverz. Sedaj pride gradnja mostu, bi rekel vsakdo. Toda ni bilo tako. Nekaj časa je les gnil na dežju, potem so ga odpeljali. Kljub temu, da ni les nič stal, saj je bil darovan, niso mogli zgraditi mostu. Na ta način ne bo v naši vasi nikdar stal most. Za tem so prišli razni inženirji, kateri so merili za upostavitvev betonskega mosta. Tudi to je vse zaspalo. Najbrže ne bo iz vsega tega nič. Se bomo pa po vrvi vozili čez vodo!

Gor. Branica.

(Zadnja pot našega č. g. župnika Franca Ser. Šmida.) Ko se je na večer 6. novembra po Branici bliskoma raznesla žalostna in tužna novica, da je bela žena tako nenadno segla po življenju našega g. župnika, zakrvavela so nam srca in bridko

Gor. Kanomlja.

Čudne reči se tudi pri nas gode. Neki gospodič misli, da ima vsa oblast nad nami in našimi otroci. Ker je bil nekoč pri višji gosposki slabo vpisan, sumniči na desno in levo in išče zgage. Prosimo ga, da pusti mirne in poštene občinarje pri miru in naj opravlja svoj posel. Če ne, se bodo tudi občinarji znali še kam drugam obrniti.

Obloke.

Dasi ima naša cenjena »Goriška Straža« v naši mali vasici precej naročnikov, vendar se menda ni še nikdar nobeden oglasil s kakim dopisom. Veselilo bi me, dragi bralci, če bi vam mogel kaj veselega poročati v času, ko se vreme po vsej deželi tako kruto znaša z nami. Smo, hvala Bogu, precej oddaljeni od večjih voda, toda veliki usadi in od vode razorane njive pričajo, da tudi nam ni povodenj mnogo prizanašala. Poleg tega nas je vedno deževje zadržalo, da se nismo še skoro nič pripravili za zimo. Letina je bila na splošno zelo slaba, le sena smo pridelali še precej. Torej je ves naš obstanek pri živini. Toda kjer nam Bog ponuja, pa sami nečemo. Imeli smo zelo dobro uspevajočo zadružno mlekarino, ki pa je danes razcepljena na tri kraje. Tega je kriv v prvi vrsti odbor, ki je sicer zadrugo dobro vodil, dokler je šlo vse lepo in gladko. Kakor hitro pa je nastal nered, smo videli, da ima vsaka glava svojo pamet. Prizadeti, po nedolžnem opravljeni člani so se umaknili, ostali so pa še nadalje iskali zajca za leskovim grmom, čeprav so vedeli, da čepi za gabrom. Tudi na prosvetnem polju nismo boljši. Knjige se prašijo v knjižnici, le za časopisje je še nekoliko zanimanja. Edino razveseljivo je, da je narodna zavest neomajna in z naše starodavne lipe se je odlomila še ena sama veja, ki se pa v novem položju tudi ne počuti dobro.

Šebrelje.

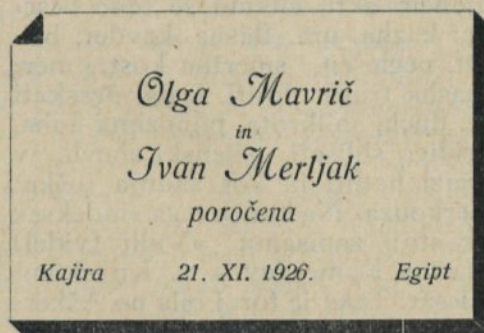
Nedelja 14. nov. je bil spominski dan za mladino v Šebreljah. Praznovali smo ustanovitev in prvi sprejem v dekl. Mar. družbo. Vsa dekleta so se štiri dni pripravljala z duhovnimi vajami na ta dan. Prihitele so polnoštevilno k nagovorom zjutraj in zvečer. Bili sta vse dni dve sv. maši in blagoslov in nato govor, zvečer pa litanije pred Najsvetejšim z blagoslovom in nato govor. V soboto zvečer so izvošile za prednico Francko Lapanja in za pomočnici Angelo Rejec in Julko Hvala. V nedeljo je bila cerkev nabito polna; vsi so z veliko pozornostjo poslušali govore o Marijini družbi. Pri popoldanskem govoru o sreči Mar. otroka je bilo rosno marsikatero oko ne samo deklet, marveč tudi resnih moških. Pohvalno je treba omeniti vzorno lepo obnašanje fantov ob tej priliki. Slovesnost je povečalo zbrano petje mešanega zbora pod vodstvom organista g. Ivana Lapanja. Cerkev je bila seveda vsa v zelenju in cvetlicah. Prišle so tudi družbenice iz sosedne šentviške gore z zastavo ter iz Sp. Idrije in celo iz oddaljenih Novakov.

Nad vse lep je bil trenutek, ko je 37 deklet v enakih svetlih oblekah z yenci na glavi pristopilo k oltarju, da prejmejo Mar. svetinjo. Med tem so pele tovarišice iz Sp. Idrije. — Po zaključeni slavnosti v cerkvi so se zbrale članice v dvorani, kjer je z lepo deklamacijo pozdravila tovarišice Marica Lapanja. Govorila je o lepoti Mar. družbe Marjanca Mlakar iz Novakov in Nežka Škvarča tudi iz Novakov o apostolskem delovanju družbenic. Angela Rejec, županova, se je vsem tovarišicam v lepih besedah zahvalila za udeležbo. Domači g. župnik je bil ganjen in je rekel, da v 18. letih svoje službe v fari še ni doživel tako lepega dneva, kakor je bil ta. S pozivom, naj otroci Marijini osta-

nejo med seboj združeni v ljubezni in naj se v duhu shajajo v srcu Materije Marije ter s kratkim »z Bogom« se je voditelj duh. vaj poslavil od navzočih. Vsem novim družbenicam so pri tem solze hvaležnosti prišle v oči. Kako globoko jih je ganila ta slovesnost. — Dekleta, začele ste, vztrajajte pogumno na tej poti!

Oj ta vojaški boben!

Slovenski fantje »vojaki, ki služimo pri tretjem polku poljske »artilije« v Bologni, pošiljamo pozdrave »Goriški Straži«, ki nam redno prinaša novice iz naše domačije. Najlepše pozdrave našim staršem, sestram, bratom, fantom in dekletom, ki so nam obljubile, da nam bodo dosti pisemc pošiljale, a so na to brž zabile. — Kleč Ivan, Grahovo; Cotič Ferdo, Sv. Križ pri Trstu; Sivec Franc, Svino pri Kobaridu; Filipič Ivan, Senožeče; Pirjevec Peter, Selo; Čebokli Jožef, Stanovišče; Grajmar Ciril, Števerjan; Drufovka Vladimir, Števerjan; Karon Jordan, Trst; Gregorčič Jordan, Trst.

RAZGLAS.

Proda se najboljšemu ponudniku po predhodnem odobrenju od strani konkurzne sodnije partija pletenine in drobnarije iz konkurzne mase M. F. v Gorici.

Fakturna vrednost blaga ca. Lit. 28.000. Najnižja ponudba je inventarna cena, ki znaša Lit. 14.016: 10.

Blago je reflektantom na vpogled v sredo, četrtek in petek od 14. do 17. ure.

Potrebna pojasnila se dobijo pri podpisnem upravitelju, na katerega je nasloviti pismene ponudbe do 30. t. m.

Gorica, 19. 11. 1926.

Odvetnik Dr. Medvešek Peter
Corso Verdi 37.

NAŠA VINA, dobra, po nizkih cenah, tudi v manjših količinah; marsalo, vermut, grenčice, žganje, vinski jesih itd. prodaja trgovina v ulici Ascoli št. 31 (na vogalu trga Korenj, de Amicis).

VABILO

na

IZREDNI OBČNI ZBOR

Ljudske posojilnice v Iderskem,

vpis. zadr. z neomej. jamstvom, ki se bo vršil dne 28. nov. t. l. ob 2. uri popoldne v društveni pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Čitanje revizijskega poročila.
3. Razdružba in likvidacija zadruge.
4. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

NB. Ako občni zbor ni sklepčen radi premajhne udeležbe, se bo vršil pol ure kasneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo sklepal pri vsakem številu navzočih.

VABILO

k izrednemu občnemu zboru »Stavbene zadruge« v Desklah,

ki se bo vršil dne 5. decembra t. l. ob 10. uri predpoldne v društvenem prostoru s sledečim

dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev letnega računa.
4. Razpravljanje o razpustu in likvidaciji zadruge.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, krto, veric, jazbecov itd. itd.

Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH
GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

Velika manufakturna trgovina

Andrej Mavrič

GORICA - Via Carducci 3

Največja izbira moškega in ženskega sukna za obleke, hlačevine, žameta, ž firja, perkala, prtenine, perila, brisače, zaves, posteljnih pregrinj, odej volnenih in bombažastih, volne in žime za žimnice ter vsakovrstno perje.

Velika izbira izgotovljenih oblek za moške in dečke.
Lastna krojačnica za ženske in moške.

Sprejema vsako naročilo, ga izvrši točno in po zmernih cenah.

Velika izbira kožuhovin.

Na drobno!

Na debelo!

Pozor na domačo tvrdko!

Pozor na domačo tvrdko!